

Tietoa nykytilanteesta №2(109), maaliskuu 2013

Globalisaatio: uuden vaiheen alku

Tämä analyttinen kirjoitelma täydentää SNTL SP:n (SNTL:n Sisäisen Prediktorin) 1998–1999 vuosien työtä *Atlantiksens murheellinen perintö. Trotskismi on "eilen", mutta ei mitenkään "huomenna"*¹, joka on suositeltua lukea ennen nykyistä kirjoitelmaa.

Lyhyesti asiaan

Globalisaatio on objektiivinen prosessi, sillä se perustuu ihmiskunnan biologiseen yhtenäisyyteen, joka on asettunut maapallon useampaan paikkaan. Globalisaation ydin perustuu tietynlaisen kulttuurin rakentamiseen, jossa ihmiskunta yhdistyy tulevaisuudessa. Tällä hetkellä globalisaatio on astunut uuteen vaiheeseen. Tämä vaihe eroaa perusteellisesti aiemmasta vaiheesta.

Globalisaation aiemmalle vaiheelle olivat ominaisia seuraavat erikoispiirteet:

- Aiemmin globalisaatio on edennyt maapallon valtaosan väestön tajunnan ulkopuolella.
- Kulttuuri ei ole ohjelmoitu geneettisesti ainutkertaisena tavalla, vaan on vaihteleva, minkä vuoksi globalisaation tavoitteiden (eli sen kulttuurin mielikuva, jonka on tarkoituksena rakentua globalisaation prosessissa) ja saavutusmenetelmien valinta ovat hyvin tietoisesti subjektiivista. Tämän vuoksi objektiivisesti voivat olla mahdollisia erilaiset vaihtoehdot, mukaan lukien toisiaan poissulkevat globalisaation toteuttamisen vaihtoehdot sekä johtuen tavoitteiden erilaisuudesta että johtuen saavutusmenetelmien erilaisuudesta. Tällaisten objektiivisten ja subjektiivisten tekijöiden yhdistelmän seurauksena ainakin noin viimeisten kolmen tuhannen vuoden ajan globalisaatio ei ole kehittynyt spontaanisti vaan ohjatusti yhteiskunnan sisältä. Ensin Babylonian globaalien politiikan asiantuntijoiden valvonnassa ja myöhemmin valvominen siirtyi Muinaisen Egyptin papiston hierarkialle.
- Sen jälkeen, kun muinaisegyptiläiset asiantuntijat loivat raamatullisen projektin, jonka tehtävänä on orjuuttaa ihmiskunta Jumalan nimissä, heidän luoma globalisaation ohjauksen konseptio johti poikkeuksetta melkein kolmen tuhannen vuoden ajan. Tämän aikana konseption omistajat ovat

¹ Tämä sekä muut SNTL SP:n (ven. *Внутренний Предиктор СССР, Vnutrennij Prediktor SSSR*) työt, jotka edustavat *Yleisen turvallisuuden konseptiota (YTK. Venäjänkielinen lyhenne KOB, ven. Концепция Общественной Безопасности, Kontseptsija Obštšestvennoj Bezopasnosti)*, ovat julkaistuna internetissä verkkosivuilla: www.dotu.ru, <http://m3ra.ru>, www.vodaspb.ru, <http://subscribe.ru/catalog/state.politics.bkz> ja useilla muilla verkkosivuilla sekä ovat jaettavissa SNTL SP:n tietopohjaisten CD-levyjien kautta ja julkaistaan typografisesti.

säilyttäneet yksinoikeutta globaalien politiikan harjoittamiseen tahtonsa mukaan Jumalan päästöoikeuksien määrin².

- Jumala osallistuu myös (kuten aina) globaalien politiikan tekemiseen ja sen takia raamatullisen projektin omistajat ovat kahdesti menettäneet aikaa tarpeen paineessa reagoida Yltä lähetettyihin sanomiin Kristukselle ja myöhemmin Muhammadille. Raamatullisen projektin tarkoituksena on ostaa maailma ja kaikki sen asukkaat, hyödyntäen juutalaisten yksinoikeutta koronkiskontaan. Sanomien vuoksi raamatullinen globalisaatioprojekti:

- ei ehtinyt toteutua loppuun aikana, jolloin *biologisen ja sosiaalisen taajuuksien korrelaation*³ säilymisen vuoksi raamatullinen konseptio oli enemmän tai vähemmän toiminnallinen. Ihmiskunnan siinä historian vaiheessa teknozfääri oli täysin muuttumaton useamman sukupolven elinaikana, mikä säilytti yhteiskunnassa ihmismassojen ajattelemattomuutta ja politiikan ymmärtämättömyyttä sillä aikaan, kun ne enimmäkseen hoitivat rutiinikysymyksiään. Tämän vuoksi väkijoukko-”elitistinen” sosiaalinen pyramidi pysyi vakaana sukupolvien uusiutumisessa;
- sen lisäksi, koronkiskontaan diktatuuriin ja individualistisen kulttuurin vallan alla teknozfääri on ohittanut kehityksessään moraalisen ja eettisen sekä henkisen kulttuurin kehityksen, minkä seurauksena raamatullinen projekti on antanut alkunsa globaalille biosfääriin ympäristökriisille, joka pystyy tuhoamaan ihmiskunnan ilman uutta maailmansotaa, jossa käytettäisiin ”superaseita”. Ihmiskunta voi tuhoutua biosfääriin hajoamisen ja oman biologisen rappeutumisen prosessissa tai teknozfäärin onnettomuuden takia, jonka jälkiseuraukset voivat ylittää Tšernobylin ja Fukushimaan ydinvoimalaonnettomuudet ja tapahtuneen vuonna 2010 Meksikonlahden öljyonnettomuuden;
- näitä ongelmia ei onnistuttu ratkaisemaan, samoin kuin ei onnistuttu suorittamaan loppuun globalisaatiota, jonka tarkoituksena oli korvata raamatullisen projektin pseudouskonnollinen kulttuuri ateistisella marxismin versiolla, olemassa olevien muutoksineen. Tämän oli tarkoituksena toteutua 1800-luvun ja 1900-luvun puolivälien aikana sosialistisen maailmanvallankumouksen avulla, mutta ensimmäisenä sen esti Vladimir Uljanov (Lenin)⁴ ja myöhemmin Josif Dzugasvili (Stalin)⁵ sekä Franklin Roosevelt⁶. Toisen maailmansodan

² KOB:n maailmankatsomuksen mukaan kaikki prosessit voidaan tulkita ohjatuiksi tai itseohjatuiksi prosesseiksi. Jumalaa, joka on Luoja ja Kaikkivaltias, ymmärretään Hierarkkisesti Korkeimpana Kattavana Johtona (Todellisuuden Korkein Järjestäjä).

³ Ks. SNTL SP:n kirjaa *Kuollut Vesi* (1991 vuoden sekä seuraavien vuosien julkaisu). Kirjat ovat saatavilla venäjän kielellä, muutamat kirjat englannin kielellä.

⁴ Mielipiteiden taistelun aikana Venäjän sosiaalidemokraattisessa työväenpuolueessa (VSDTP) hän sai aikaan Brest-Litovskin rauhansopimuksen, joka loi edellytykset ensimmäisen maailmansodan päättymiselle ja sai purettua vallankumouksellisen tilanteen Euroopassa.

⁵ Hän alkoi toteuttaa politiikassa todellisen sosialismin ja kommunismin rakentamisen konseptiota (yhteiskuntaa, jossa ihmiset eivät hyväksikäytä muita ihmisiä) yhdessä maassa, jonka ympärillä muodostui maailman sosialistinen järjestelmä Neuvostoliiton kasvun ja sen auktoriteetin myötä. Viimeisessä kirjassaan *Sosialismin taloustieteellisiä ongelmia* hän tuomitsi marxismin kuolemaan, osoittamalla sen metrologian paikkansapitämättömyyteen (lisätietoa on SNTL SP:n kirjoissa *Lyhyt kurssi, Ford and Stalin. How to Live in Humaneness* (2004. http://dotu.ru/2004/07/19/20040719-ford_and_stalin/), *Juudan synty NKP:n 20. kokouksessa*).

aikana (muun muassa) he alkoivat kehittää tendenssejä, joiden tarkoituksena oli, että Neuvostoliitto pääsee eroon marxismista ja Yhdysvallat porvarillisesta liberalismista. Tämä avasi kummankin suurvaltojen kansoille mahdollisuuden hankkia *konseptuaalivaltaa*, mikä auttaa pääsemään pois raamatullisen projektin omistajien vallan alta ja mahdollistaa rakentaa yhteiskuntaa, jossa elävät aidosti vapaat ihmiset⁷.

- Näin edellinen globalisaation vaihe on päättynyt hallinnointikriisiin⁸, jonka syy on konseptuaalinen: raamatullisen globalisaation algoritmiikka poikkeaa ihmiskunnan mahdollisuuksista ja ihmisten itsenäisesti muodostamasta elämästä.

Globalisaation uudelle vaiheelle ovat ominaisia seuraavat erikoispiirteet, jotka erottavat sen aiemmasta vaiheesta:

- “Poliittiset eliitit” ja “tiedeyhteisöt” kaikissa maissa tunnistavat globalisaation prosessin objektiivisen olemassaolon. Sen lisäksi sen tunnistavat myös “tavisten” sosiaaliset ryhmät melkein kaikissa maissa, *sillä globalisaatio vaikuttaa jokaisen valtion ja ihmisen elämään*.
- Jokaiselle väkijoukko-”elitistiselle” kulttuurille on ominaista *täyden ohjausfunktion*⁹ tiedostamattomuus sekä sen moninaisten toteutustapojen toteutus ainutlaatuisten yhteiskuntien kulttuurien elämään, minkä seurauksena:
 - jokaisessa väkijoukko-”elitistisessä” kulttuurissa suurelta osaa väestöstä puuttuu selvä ja riittävä näkemys maan suvereniteetista (kaikin osin) sekä valtion ja yhteiskunnan keskinäisestä suhteesta;
 - konseptuaalivalta¹⁰ yhteiskunnallisena ilmiönä on tuntematon;

⁶ Hänen poliittiset linjavedot saada maa pois Suuresta lamasta pilasivat “marxilaisen” vallankumouksen Yhdysvalloissa. Sen lisäksi Rooseveltin ulkopolitiikka Stalinin kanssa hautasi Britannian siirtomaaimperiumin, joka oli raamatullisen globalisaation tärkein väline tämän porvarillisen liberalismien versiossa 1600-luvun puolivälistä 1800-luvun loppuun.

⁷ Tämän poliittisen mahdollisuuden toteutuminen maailmanlaajuisesti estettiin tappamalla Franklin Roosevelt (12. huhtikuuta 1945), Winston Churchill joutui pitämään Fulton -puheen (5. maaliskuuta 1946), antamatta terveydenhuoltoa Josif Stalinille, mikä tappoi hänet (helmikuun loppu – maaliskuun alku 1953), jotta puolueen korkein valta ei siirtyisi hänen seuraajalleen, joka jatkaisi samaa politiikkaa.

⁸ Yksi niistä julkisista tunnustuksista kuuluu Kansainvälisen valuuttarahaston entiselle pääjohtajalle Dominique Strauss-Kahnille. Puhuessaan George Washingtonin yliopiston opiskelijoille 5. huhtikuuta 2011 New Yorkissa hän sanoi: “Kriisi on tuhonnut maailmantalouden intellektuaalisen perustan, joka on ohjannut meitä neljännesvuosisadan ajan. Tarvitsemme nyt uudenlaista globalisaatiota, oikeudenmukaisempaa globalisaatiota, ihmiskasvoisempaa globalisaatiota.” Tästä julkisesta lausunnosta häntä rangaistiin.

Paavi Benedictus XVI, jolloin hän oli vielä virallisesti paavi, on toistuvasti ja järjestelmällisesti ilmaissut saarnoissaan vastustavansa historian aikana muodostunutta euroamerikkalaista kapitalismia sekä tämän kaksinaismoraalia ja luotua rahoitusjärjestelmää, josta on tullut globalisaation väline ja ihmiskunnan taloudellisen orjuuttamisen väline. Täten, paheksuen kapitalismia, paavi lainasi välillä Marxia ja Leniniä, osoittaen maailmanlaajuisten taloussuhteiden inhimillistämisen tarpeeseen, perustuen Kristuksen ilmausten periaatteisiin. Luonteeltaan hänen monet lausunnot ovat sellaisia, että ne eivät sovi raamatulliseen projektiin, jonka tarkoituksena on orjuuttaa ihmiskunta Jumalan nimissä systemaattisesti organisoidulla koronkiskonnan avulla ja jotka kieltävät sitä, vaikka Benedictus XVI ei ehdota vaihtoehtoista globalisaation projektia.

⁹ Täysi ohjausfunktioon (*Riittävän yleisen ohjausteorian* termi. Venäjänkielinen lyhenne *DOTU, ven. Достаточно Общая Теория Управления, Dostatotšno Obštšaja Teorija Upravlenija*) kuuluu: 1) ongelmien identifiointi, 2) tavoitteiden asettaminen suhteessa ongelmanratkaisuun, 3) konseptin kehitys aiottujen tavoitteiden saavuttamiseen, 4) sen täytäntöönpano käytännössä, 5) ajankohtainen ohjaus hyväksytyyn konseptiin perusteella ja 6) konseptin parannus tarpeen vaatiessa, 7) resurssien vapauttaminen tavoitteiden saavuttamisen ohjausprosesseista, jotka on lopetettu (eli tavoitteet on saavutettu tai ohjausprosessi on romahtanut).

¹⁰ Konseptuaalivalta valvoo ohjausfunktion ensimmäisiä vaiheita.

- ohjauksesta tietämättömille on olematon ylikansallinen johto, jota toteutetaan enimmäkseen ”kulttuuriyhteistyön” kautta (struktuuriton ohjausmenetelmä ja virtuaalinen strukturi)¹¹;
 - kaikki edellä mainittu ja globalisaatio on heidän mielestään prosessi, jota on käytännössä mahdotonta ohjata ihmiskunnan sisältä¹².
- Maailman kaikissa väkijoukko-”elitistisissä” kulttuureissa eri ”ajatushautomoilta” ja maiden sosiaalisilta ryhmiltä puuttuu tietoisuus olevista ohjausvälineistä, minkä seurauksena **globalisaation lähteenä koetaan historian aikana muodostuneita raamatullisen projektin täytäntöönpanon välineitä**. Näitä välineitä puuttuu konseptuaalivalta ja ne eivät ole sen kantajia, koska ne eivät kontrolloi täyden ohjausfunktion ensimmäisiä vaiheita ja vastaavasti eivät ole globalisaatioprosessin generaattori. Näitä välineitä ovat:
 - Yhdysvallat yleensä ja sen sosiaaliset instituutiot: ulkoministeriö, keskuspankki (Fed), RAND Corporation, CIA, Harvardin yliopisto ja jotkut muut ”ajatushautomot”¹³.
 - Yhdistynyt kuningaskunta: kuninkaallinen perhe ja sen ympärille ryhmittyvät vapaamuurarien klaanit ja niiden periferia sekä ”Yhdistyneen kuningaskunnan” tiedustelupalvelut (Mi5)¹⁴.
 - Juutalaiset yleensä, ”globaali rabbinaatti” ja Rothschildit muun muassa¹⁵.
 - Vatikaani ja siihen sulkeutuneet vanhan Euroopan aristokratian ritarikunnat.
 - Internationaalit (Sosialistinen internationaali – kapitalismin transformaatio pseudososialismiin uudistusten avulla, Neljäs internationaali – marxilainen vallankumouksellinen, trotskilainen – siirtyminen pseudososialismiin vallankumouksen ja ”proletariaatin diktatuurin” perustamisen kautta), joita media harvoin mainitsee¹⁶.
 - Konseptin olemassaolosta (jonka avulla ohjataan raamatullista projektia) tiedostamattomat ammattilaiset politiikan analyytikot suosivat ylläpitää ”rekisteriä” poliittisesti aktiivisista klaaneista ja ryhmistä ja analysoida niiden välienselvittelyä samalla tavalla kuin shakkipeliä. Tällaisen analyysien tavoitteena on löytää liittolaisia asiakkaille, jotka tilaavat näitä tutkimuksia, tai omien poliittisten tavoitteiden toteutuminen. Se seikka, että jokainen tunnistettu klaani toimii jonkinlaisen väkijoukko-”elitistisen” konseptin (tai sen tietyn version) vallan alla, joka ilmenee tietyssä ideologiassa, ei kuulu heidän maailmankäsitykseen. Tämän seurauksena konseptioiden analysointi

¹¹ DOTU:n termejä.

¹² Tämän näkemyksen perustelut ovat hallinnollisesti primitiivisiä: ei ole olemassa globaaleja hallintorakenteita ja niitä on mahdotonta rakentaa, koska kaikki valtiot ovat vastaan: kuinka tässä tilanteessa voi ohjata globalisaatiota?

¹³ Neuvostoliiton jälkeisessä Venäjällä tätä kutsutaan ”Washingtonin aluekomiteaksi”, Iranissa ”Yhdysvallat – suuri saatana” yms.

¹⁴ Venäjällä ainakin 1800-luvun puolivälistä tälle on olemassa tyypillinen ilmaisu: ”englannitar paskoo”; tämä on myös porvarillisen liberalismiin ”Lontoon keskuskomitea”, jolle alistuu ”Washingtonin aluekomitea”.

¹⁵ Venäjällä tätä globalisaation versiota kutsutaan ”juutalaisten vapaamuurarien salaliitoksi”.

¹⁶ Tällainen median hiljaisuus voi tarkoittaa, että valtaosan journalistien – politiikan analyytikkojen näkökulmasta näillä järjestöillä on hyvin vähän valtaa, tai näillä järjestöillä on sen verran valtaa vaikuttaa moneen asiaan, että niihin ei pidä herättää tavallisten ihmisten huomiota.

Näkemyksemme mukaan näiden järjestöjen toiminta liittyy pitkäaikaisiin (pitkäkestoisin) globaaleihin poliittisiin prosesseihin, jotka kestävät vuosikymmenten ajan ja eivät ole valtaosan journalistien ja ”tavisten” mielenkiinnon kohteena, jotka elävät hetkellisten sensaatioiden tahdissa.

objektiivisena ilmiönä, jotka “elävät” aika pitkälle itsenäisesti (“elävät omaa elämää”) ja määrittävät globalisaatiolle kasvot, ei kiinnosta analyttikkoja.

- Vihamielisyys muualla maailmassa ulkopoliittikkaa kohden, joka valtavirtaa raamatullisen globalisaatioprojektin kirjossa ja jota harjoittavat Yhdysvallat, Euroopan maat sekä näiden ylikansalliset sosiaaliset instituutiot – on tekijä, minkä vaikutuksen alaisena monet valtiot ovat asettaneet itselleen kahtalaisen tehtävän:
 - suojata omaa historiallista kulttuuriperintöä, kansallista identiteettiä ja alkuperäistä kehityspotentiaalia katoamiselta raamatullisen globalisaation yhteydessä;
 - ehdottaa muulle maailmalle *yleismaailmalliset* “arvonsa” eli ihanteet, jotka ovat muinaisajoista saakka tyypillisiä ja arvokkaita näille alueellisille sivilisaatioille.
- Tästä syystä globalisaation uusi vaihe ei karakterisoidu ainoastaan raamatullisen konseptin hallintatavan kriisistä, mutta myös siitä, että muut kulttuurit luovat omia globalisaatioprojekteja. Nämä projektit ovat vaihtoehtoisia raamatulliselle projektille¹⁷ ja ne saavat virallisia lausuntoja liittyen tähän. Raamatullisen kulttuurin suhteen nämä vaihtoehtoiset globalisaatioprojektit ovat “järjestelmään kuulumattomia tekijöitä” ja niitä ei voi ymmärtää oikein perustuen ennakkoluuloihin, joita muodostaa raamatullinen kulttuuri sen kaikissa konfession ja aatteellisissa haaroissa¹⁸.
- Seuraava kysymys on, *milloin tarkalleen nykyinen globalisaation vaihe alkoi?* Vastaus tähän kysymykseen ei ole yksikäsitteinen, sillä se riippuu sosiaalisista parametreista, joiden muutokset ovat ihmisten valitsemia ja jotka perustuvat subjektiiviseen vaiheiden erotteluun.

Korreloitaessa eri parametreja saadaan muutamia vastauksia kysymykseen. Uusi vaihe on alkanut:

- bolševismin allegorisesta lausunnosta vuonna 1907¹⁹, jolloin tämä ilmoitti omasta globaalista poliittisesta voimastaan. Mutta raja on monelle huomaamaton syystä, että bolševismi käytti sinä aikana marxilaista käsitteistöä (kuten myös bolševismin, marxismin ja trotskismin ero – tällainen on ennakkoluulojen ja stereotyyppien valta, joka on muodostunut raamatullisen kulttuurin vaikutuksessa ihmisen yksilöllisyyteen...);
- bolševismin hankittua omansa käsitteistön Yleisen turvallisuuden konseptin (KOB:n) ilmestyttyä vuonna 1991. Mutta tätäkään rajaa monelle ei ole olemassa, sillä KOB leviää

¹⁷ Vaihtoehto raamatulliselle projektille voi olla kahtalainen: joko se on omalaatuisen kulttuurin aspektissa, mikä toteuttaa väkijoukko-”elitismiä”, tai se kieltää väkijoukko-”elitismiä”.

¹⁸ Ks. DOTU: prosessit superjärjestelmässä, vastavuoroisten keskenään sisäkkäisten virtuaalirakenteella toimivien superjärjestelmien vuorovaikutus.

¹⁹ Artikkelissa *Venäjän sosialidemokraattisen puolueen Lontoon edustajakokous* (http://www.marxists.org/reference/archive/stalin/works/1907/06/20_2.htm) Stalin kirjoitti: “Yhtä mielenkiintoista on kokouksen kansallinen kokoonpano. Luvut osoittivat, että enemmistönä menševikkien ryhmäkunnassa ovat juutalaisia (puhumattakaan bundeista), sitten georgialaiset ja venäläiset. Sen sijaan bolševikkien ryhmäkunnassa ylivoimainen enemmistö on venäläiset, sitten juutalaiset (lukuun ottamatta puolalaisia ja latvialaisia), georgialaiset jne. Tähän liittyen yksi bolševikeista (taisi olla toveri Aleksinski) huomasi leikillä, että menševikit on juutalainen ryhmäkunta, bolševikit on perusvenäläinen ryhmäkunta, ja siksi se ei olisi huono idea meidän bolševikkien järjestää pogromi puolueessa” (Stalin, *J.V. 1907–1913. Teokset 2. osa*). Viimeinen lause tulisi ymmärtää kannanottona raamatulliseen globalisaatioprojektiin, jota ei saa hyväksyä ja joka on syrjäytettävä käytännön politiikasta bolševistisen yhteiskunnan rakentamisen projektilla, jossa ei ole tilaa ihmisen hyväksikäytölle.

yhteiskunnassa henkilökohtaisella aloitteella ja ei ilmene mitenkään Venäjän valtion virallisessa politiikassa. Sen takia monet KOB:n ja SNTL SP:n toiminnan ”kannattajat ja arvioijat” turhautuvat kysymykseen: ”On kulunut 20 vuotta: missä ovat KOB:n vaikutuksen tulokset yhteiskunnan elämään?”;

- asiakirjan *The Frontier Within: Japan's Goals in the 21st Century*²⁰ ilmestyttyä vuonna 2006, jossa esitetään Japanin virallisen virkakoneiston näkemyksiä sen vallitsevan aseman saavuttamiseen globalisaation ohjaamisessa 2000-luvulla, – vaikka se on vielä aiejulistus eikä valmis globalisaatioprojekti japanilaisittain.
- keskinäisistä täydennyksistä Kiinan lehdistön julkaisuissa 2013 vuoden alusta lähtien, joissa ”kiinalaisia arvoja” ehdotetaan muulle maailmalle yleismaailmallisiksi arvoiksi²¹ ja kerrotaan Kiinan ulkopolitiikan paluusta marxilaisen ”internationalismin” periaatteeseen²².

²⁰ Ks. SNTL SP:n analyttinen kirjoitelma *Japani ja Rusj: ”älytön suunnitelma” vai ”prediktori-korrektori” käynnissä?* sarjasta Tietoa nykytilanteesta № 6 (54), 2006.

²¹ ”Kiinan ainoa tapa poistaa ”keltaisen uhan” paradoksi on uudelleen globalisaatio. Nykyinen globalisaatio on pohjimmiltaan länsimaisen järjestyksen leviäminen maailmassa, sen henkisen ja materialistisen kulttuurin leviäminen. Mutta me tarvitsemme globalisoitumista eri järjestyksessä, arvojärjestelmän globalisaatiota, joka maailmanlaajuisesti kunnioittaa ja ilmaisee yhdenvertaisesti kaikkia kulttuureita sekä kehityksen lähestymistapoja ja malleja, heijastaa eri sivilisaatioiden kulttuurien moninaisuuden ja rikkauden.

Historiallisesti länsimaisen sivilisaation unelmana on aina ollut ihmisarvojen riemuvoitto länsimaaisessa merkityksessä, kiinalaisen sivilisaation unelmana on ollut Datong ”suuri yhtenäisyys”. Nykyään maailma tarvitsee kiinalaisia arvoja, koska vain ne ilmaisevat täysimääräisesti yleismaailmallisia arvoja.

Nykyaikana länsimaistuneet ”yleismaailmalliset arvot” ovat kahlinneet maailman ja länsimainen sivilisaatio on karsinut maapallon kulttuurista moninaisuutta. Kuitenkin eurooppalainen älymystö on ymmärtänyt, että länsimainen kulttuuri ei pysty selviytymään maailman ikuisista muutoksista tai edes tarjota tehokasta tapaa pois velkakriisistä. Ne panevat kilpaillen toivonsa kiinalaiseen sivilisaatioon, toivoen, että se pystyy valmistelevaan erilaisen uuden tien tulevaisuuteen. Toisin sanoen maailma tarvitsee kiinalaista unelmaa. Ja meille se on ehtymätön voiman ja varmuuden lähde, koska nyt olemme varmoja siitä, että teoria ja järjestys, miikä valitsimme ovat virheettömiä, ja olemme menossa oikeaan suuntaan” (<http://english.peopledaily.com.cn/90883/8092980.html> [englanninkielinen] – 'China Model' breaking hegemony of Western universal values. 15.1.2013. People's Daily).

²² ”Aiemmin internationalismin lippu oli korkealla Uuden Kiinan ulkopolitiikassa. Kolmenkymmenen vuoden uudistuspolitiikan ja avoimuuden aikana, ideologinen osa ulkopolitiikkaa on kulkenut sivussa ja valtion edut ovat olleet etusijalla ja internationalismin lippu on heikentynyt. Mutta nyt on tullut aika ottaa ohjaket haltuun ja tasapainottaa materiaaliset ja henkiset tarpeet. Ulkopolitiikan ”uusi internationalismi” toteaa, että kiinalaiset arvot ovat nousussa.

”Uusi internationalismi” täyttää kiinalaisen diplomatian kasvun tarpeet. Sen todellisen voiman mukaan Kiina on jo noussut maailman toiseksi suurvallaksi, mutta Kiinan kansainvälinen arvostus ei täytä tätä asemaa, joten meidän täytyy ehdottomasti lisätä moraalista osallistumista maailman asioihin. Uuden internationalismin avulla voimme täysin ymmärtää Kiinan myönteisen energian - -.

Uuden Kiinan varhaisessa vaiheessa uskoimme vakaasti sosialistisen järjestelmän paremmuuteen ja tulimme pelottomasti mukaan rauhanomaiseen kilpailuun kapitalististen maiden kanssa. Mutta on ollut aika, jolloin sosialistisen kehityksen polulla pyrkimyksemme melkein jumittuivat, kansantalous oli katastrofin partaalla ja meillä ei ollut voimaa vaikuttaa maailman asioihin. Sitten puhkesi globaali talouskriisi, joka jälleen kerran osoitti kapitalismin kaikkiin puutteisiin ja länsimaiselle poliittiselle järjestelmälle on jälleen syntynyt monta kysymystä. Analysoimalla kaikin puolin eri poliittisten järjestelmien ja mallien eroa, ihmiset kääntyvät jälleen marxilaisuuden ihanteisiin. Kolmenkymmenen vuoden aikana olemme aikaansaaneet sen, että nopeasti kasvavasta kansantaloudestamme on tullut todellinen talousihme ja sosialistisen järjestelmän edut ovat alkaneet vähitellen tulemaan uudestaan esiin. Luottamuksemme siihen, että järjestelmä sekä sen takana oleva teoria ja valittu suunta on oikeassa, on vahvistunut. Kolmanneksi, olemme jo saaneet vahvan pohjan, sillä internationalismin ideat ovat aina kulkeneet punaisena lankana Kiinan ulkopolitiikassa. Neljänneksi, sitä edistävät perinteemme ja kulttuurimme. Rauhantoivoimme, pyrkimys laajempaan vastavuoroiseen luottamukseen ja hyviin rinnakkaiselon naapurisuhteisiin ja harmoniaan kaikkien maiden kanssa – kaikki tämä näkyy Kiinan perinteisessä kulttuurissa ja kaikki tämä on sovussa internationalismin ideoiden kanssa, jotka kehottavat saavuttaa läheisempää kokonastumista, keskinäistä avunantoa ja yhteistyötä. Muistetaan Kung Fu-Tsen ”Keskustelut”: ”Ihmisyystavallinen ihminen pyrkii vahvistamaan itseään (oikealla tiellä), auttaen näin toisia ja pyrkii saavuttaa parasta kaikissa tapauksissa, auttaen näin muita”. ”Älä tee toisille sitä, mitä et toivoisi tehtävän itsellesi.” Kaikissa näissä

- Eli, jos de facto nykyinen globalisaation vaihe on alkanut bolševismin lausunnosta vuonna 1907, jolloin tämä ilmoitti omasta globaalista poliittisesta voimastaan, niin de jure se on alkanut tammikuussa 2013, jolloin Kiina kertoi virallisesti *kiinalaisen globalisaatioprojektin olemassaolosta, joka perustuu marxismin ja sosialismin periaatteisiin sekä kiinalaisiin erityispiirteisiin, ja sen käyttöönnotosta.*

- **Globalisaatiokonseptioiden pääkomponentit tänään.** Näin ollen historiallisiin olosuhteisiin nähden tällä hetkellä ovat olemassa ja aktiivisia seuraavat globalisaatioprojektit: **Raamatullinen projekti**, jonka tarkoituksena on orjuuttaa ihmiskunta Jumalan nimissä, on olemassa muutamassa versiossa:
 - porvarillinen liberalismi, joka julistaen uskonnollisen suvaitsevaisuuden periaatteita suojelee kaikkia perinteisiä ns. abrahamilaisia uskontoja (“juutalaisuus”, “kristinusko”, mukaan lukien “ortodoksinen kirkko”, “islam” sen kaikissa *suuntauksissa, jotka eivät ole taipuvaisia vallankumoukselliseen maailman transformaatioon*);
 - marxilainen pseudosotalismi, vallankumous-terroristinen, salajuoninen, jossa perinteitä varjelevat Lev Bronsteinin (Trotskin) työn jatkajat;
 - Konvergenssin teoria, joka olettaa väkijoukko-”elitismien” säilymistä muodoissa, jotka ottavat itseensä porvarillisen liberalismien henkilökohtaiset “vapaudet” ja marxilaisen pseudosotalismin suunnitelmatalouden, korkeatasoisen yksilön sosiaaliturvan saavuttamista hilliten kulutuksen kilpailua ja ratkaisemalla biosfäärin ympäristöongelmia suunnitelmatalouden avulla (tämän version kannattajat orientoituvat evolutionaariseen ja reformoivaan siirtymiseen historiallisesti olemassa olevasta erääseen ihanteeseen, joka tällä hetkellä ei ole täysin määritelty teorioissa, koska “jälkeläiset eivät ole tyhmempiä kuin me ja tekevät kaiken itse meille arvaamattomien olosuhteiden yksityiskohtien mukaan”)²³;
 - maailmanlaajuinen islamilainen kalifaatti, jonka tarkoitus voi olla kahtalainen riippuen sen toteutumisen seikoista ja menestyksistä:
 - joko se ratkaisee samat ongelmat, joita ei pystynyt ratkaisemaan 1800–1900-luvuilla marxilainen versio, mutta eri ideologian ja sosiaalisen magian rituaalien turvin;
 - joko se luo edellytykset maailmanlaajuiselle “islamisaation vastakohtalle” – Koraanin asettaminen “maailman pahuuden” asemaan ja kieltää tavallisilta ihmisiltä luvaton pääsy sen teksteihin ja käännöksiin (vastaavalla tavalla kuin toisen maailmansodan jälkeen tehtiin *Mein Kampf*²⁴ suhteen): jotta ihmisiltä puuttuisi

lausumissa, jotka ovat olennainen osa perinteistä kiinalaista kulttuuria, tuntuu internationalismin henki" (http://opinion.huangqiu.com/opinion_world/2013-01/3486363.html [kiinankielinen] – China takes course to the new internationalism. 14.1.2013. Huangqiu).

²³ Tämän version vallassa harhailee poliittisesti velto KPRF (Venäjän federaation kommunistinen puolue), joka tekemättä mitään maailman parantamisen eteen vaivaa muuta maailmaa.

²⁴ Ks. SNTL SP:n analyttinen kirjoitelma *The long-term strategy to overcome Koranic Islam with the help of wheeler — dealers of the Biblical Project* (2010).
http://dotu.ru/2010/02/18/20100218_strategy-to-overcome-koranic-islam/.

tarvittava tieto historiassa tapahtuneiden asioiden itsenäiseen arviointiin, ja jotta ihmisten suhtautuminen ilmiöihin perustuisi valmiiseen käyttöä varten olevaan mielipiteeseen, jonka ovat heille laatineet luotettavat ”ammattihistorioitsijat”.

Venäläinen – bolševistinen, joka on tällä hetkellä ilmaistuna KOB:ssa ja olettaa monikansallisen ihmiskunnan siirtymisen sobornostiin²⁵ ja omantunnon diktatuuriin kansallisten kulttuurien kehityksen kautta suuntaan, joka turvaa jokaisen pääsyn pysyvään inhimilliseen *psykyen tyyppin rakenteeseen* nuoruuteen mennessä²⁶;

Kiinalainen – omien väkijoukko-”elitististen” perinteiden luonteen johdosta ja hallitsevan ”eliitin” sitoutumisesta marxilaisuuteen (tietyn kiinalaisin erityispiirtein) ja *kiinalaisen kulttuurin ateismin johdosta läpi tunnetun historian*, jonka seurauksena ei pystytä ratkaisemaan ongelmaa, jota kiinalaiset kutsuvat ”keltaisen vaaran paradoksi”²⁷, koska kuin myös raamatullinen projekti se on alun perin tuomittu toteutuksen yritykseen Jumalan päästöoikeuksien määrin. Tosiasiassa Kiina on 1400-luvulla luopunut omasta globalisaatioprojektistaan (valtamerialavaston rakentaminen ja eunukki Zheng Hen johtamat retkikunnat olivat edellytyksiä projektin kehittämiseksi) ja nyt tekee yrityksiä korjatakseen tämän virheen. Jotta kiinalainen uusi globalisaatioprojekti menestyy sen moraalinen ja eettinen perusta on kuitenkin muutettava siten, että Kiina ei tarjoa muille kansoille omaa väkijoukko-”elitismiä” olemassa olevien tilalle.

Japanilainen – joka on tällä hetkellä ”alkiollisessa vaiheessa”. Se on perinyt menneisyydestä ongelmat, jotka vaikeuttavat projektin menestymistä:

- ”Bonsai” -periaatteeseen perustuva väkijoukko-”elitismi”, jota tässä tapauksessa ei käytetä koristepuita suhteen, vaan ihmistä ja yhteiskuntaa suhteen.
- Idealistinen ateismi, joka on ainutlaatuisesti nationalistinen luonteeltaan muinaisen japanilaisen uskonnon šintolaisuuden ja Kiinasta tulleen buddhalaisuuden seurauksena, jolle on ominaista tietty buddhalainen väkijoukko-”elitismi”.

- Erityinen rooli tässä kaikessa on trotskilaisilla, sillä trotskismi ei ole ideologinen suuntaus, vaan henkilökohtaisen ja kollektiivisen psykyen erikoispiirre. **Trotskismi psyykkisenä ilmiönä tarkoittaa loisivan vähemmistön vaatimusta hallita yhteiskuntaa työskentelevän enemmistön nimissä.**

Tällaiset väitteet perustuvat ennakkoluuloon: ”Olen ainoa ja korvaamaton viisas, joten elämäni tehtävänä on poliittisesti johtaa roskaväkeä eli minun on annettava sille elämän tarkoitus ja johtaa

²⁵ ”Monen yhdessä elävän ihmisen hengellinen yhteisö”. Termin keksi 1800-luvulla filosofi ja teologi Aleksei Khomjakov ja sille ei ole vielä olemassa suomalaista käsitettä.

²⁶ Lisätietoa psykyen tyyppien rakenteesta löytyy SNTL SP:n kirjoista: *Sosiologian perusteet, Korporatismien ideoiden varjosta Jumalan maanpäälliseen valtakuntaan sobornostissa.*

²⁷ He itse ovat vakuuttuneita omasta rauhantahdostaan, mutta Kiinan ulkopuolella heitä varotaan yli 1,5 miljardin väkiluvun takia sekä kasvavasta sotilaallisesta ja taloudellisesta voimasta johtuen, joiden tarkoitus on tuntematon. Yksi ensimmäisistä reaktioista puolustautua kiinalaiselta globalisaatiolta, ”keltaiselta uhalta”, on Intian ilmoitus halu liittyä Venäjän muodostamaan tulliliittoon (muistutetaan, että aiemmin Kiinan ja Intian välillä on ollut lukuisia konflikteja rajanvedosta johtuen).

sitä sen nimissä”. Useimmissa tapauksissa tämä ennakkoluulo on psyykkisen trotskismien kantajille itsestäänselvyys niin pitkälle, että sen perustelut ja julkistaminen on heille tarpeetonta²⁸. Tehtävän “nostaa itsensä johtajan arvoon” he tarjoavat niille, joiden nimissä he haluavat johtaa (tässä parametrissa Trotskin ja Hitlerin välillä ei ole eroa, mutta heidän ja Stalinin välillä on). Kollektiivisessa toiminnassa *keskinäisen arvioinnin ja “viisauden” itsearvioinnin sekä johtamistaitojen perusteella* rakentuu psyykkisten trotskilaisten korporatiivinen hierarkia.

Tämän ennakkoluulon seurauksena, joka käytännössä ilmenee politiikassa, on mahdotonta keskustella rakentavasti²⁹ psyykkisten trotskilaisten kanssa jostain problematiikasta. Kaikki keskustelu on heille yksi välineistä eksyttää poliittiset vastustajansa käytännöllisestä toiminnasta, joka voi häiritä psyykkisten trotskilaisten politiikan toteuttamista. Sillä välin, kun on menossa keskustelu:

- Vastustajat keskustelevat toiveissaan selittää psyykkisille trotskilaisille, että nämä ovat väärässä, ja yrittävät löytää jonkinlaisen molempia osapuolia tyydyttävän käytännössä toteutuvan ratkaisun.
- Psyykkiset trotskilaiset toteuttavat aiemmin tekemiä suunnitelmia.

Tämän seurauksena keskustelun loppuun mennessä, jonka psyykkiset trotskilaiset tyrkyttävät muille tai johon he suostuvat, he pääsevät tavoitteisiinsa ja keskustelussa olleet vastustajat kärsivät vahinkoja³⁰.

- Syystä, että ideologiat ovat yksi yhteiskunnan ohjauksivälineistä (*yleistyneiden ohjauksivälineiden* kolmas prioriteetti) – trotskismi (psyykkinen trotskismi) sosiaalisena ilmiönä näyttää olevan politiikassa ideologisesti kaikkiruokainen³¹ (perustuen edellä mainittuihin ennakkoluulon peruseräkkeisiin), vaikka tietyt psyykkiset trotskilaiset voivat henkilökohtaisesti olla intoutuneita

²⁸ Esimerkki tällaisesta nuoresta venäläisestä psyykkisestä trotskilaisesta: <http://www.youtube.com/watch?v=v2idKheYxvk> [venäjänkielinen].

²⁹ Rakentava keskustelu on sellainen, että osallistujat tunnistavat toistensa sekä omat virheet ja harhaluulot, hyväksyvät yhteisen näkemyksen tilanteesta, joka on vapaa alkuperäisistä virheistä ja ulkopuolelta tuoduista harhaluuloista.

³⁰ Yksi sellaisista keskusteluista globaalilla tasolla on vuosikymmenten ajan kestänyt keskustelu Yhdysvaltojen kanssa ohjuspuolustusjärjestelmän käyttöönoton ongelmasta Euroopassa

Toinen esimerkki on perestroika ja sitä seuraavat markkinatalouden uudistukset. Neuvostoliiton yhteiskunta raahattiin keskusteluun perestroikan “glasnostista” eli julkisuudesta, jonka varjossa tarkoituksellisesti hajotettiin Neuvostoliitto. Sillä ei ollut mitään yhteistä sanan- ja mielipiteenvapauden kanssa, sillä psyykkisten trotskilaisten politiikan paljastajien näkemykset eivät päässyt mediaan.

Nykyään psyykkisten trotskilaisten parhaiden perinteiden mukaisesti, Sergei Kurginian yrittää raahata yhteiskunnan jälleen keskusteluun “Venäjän kohtalosta”. Perustelut sille, että hän on psyykkinen trotskilainen, on kahden vuosikymmenen ajan kestänyt hänen julkinen poliittinen toiminta, minkä aikana hän ei ole vielä kukaan paljastanut “Punaisen projektin” sisältöä, jonka elvytyksen puolesta hän väittää seisovan. Siinä ei ole “Kurginianin sosiologiaa” käsitteellisesti erityisenä lausuntona, mutta on paljon tyytymättömyyttä menneisyyteen, nykyhetkeen ja tulevaisuudennäkymiin, paljon tunteita, fantasioita, jotka korvaavat luotettavaa faktaa ilman minkäänlaisia todisteita (ns. “analytiikkaa”), poliittisten vastustajien kritiikkiä, joka on joskus sisällöllisesti oikeassa. Mutta ei tuo esille projektin sisältöä, jonka puolesta hän seisoo. Ks. esimerkiksi http://video.sibnet.ru/video556445-Proekt_KGB_SSSR_Andropova_Berii_Putina_provalilsya/ [venäjänkielinen] tai tv-ohjelman “Ajan olemus” (2011) lähetykset. Kaikki tämä on samanlaista kuin Trotskilla: pyritään manipuloimaan väkijoukkoja, jotka uskovat ilman asian olemuksen tuntemusta siihen, mihin he uskovat.

³¹ Ks. SNTL SP:n materiaaleja *Trotskismen muslimilaiset kasvot? (1996)*, *Atlantuksen murheellinen perintö. Trotskismi on “eilen”, mutta ei mitenkään “huomenna” (1999)*, *Trotskin työ Stalinin lippujen alla – “poliittisen kemian” uusi tuote? (2003)*.

johonkin tiettyyn ideologiaan (kuten Trotski); toiset voivat muuttaa ideologista kantaa toimintansa tarpeen mukaan, sivuuttaen *“roskaväen moitteita häikäilemättömyydestä, jotka eivät ymmärrä onneaan”*³². Tällainen psyykkisen trotskismien ideologinen kaikkiruokaisuus on elävästi ilmaissut itseään monen poliitikon elämässä, jotka ensisilmäyksellä näyttäisi olevan kaukana kronologisesti Trotskista ja hänen ideoistaan.

Muun muassa maailmanlaajuisen kalifaatin kuraattorit ovat trotskilaisia, sillä he näkevät “vallankumouksellisessa islamissa” voiman, joka pystyy murskaamaan porvarilliseen liberalismiin perustuvan kapitalismin³³, jotta ihmiskunta vapautuu kaikelta, mitä tuo mukanaan kapitalismin yleinen kriisi: sodat, biosfäärin ekologiset ongelmat jne. Tämän rinnalla trotskilaiset (ideologisen kaikkiruokaisuuden seurauksena) tunkeutuvat ja vaikuttavat kaikkiin väkijoukko-”elitismia” sekä julkisesti että oletuksena³⁴ tukeviin idealistisesti poliittisiin liikkeisiin (nykyään Yhdysvaltoja ohjaa Trotskin työn jatkajat³⁵), konvergenssin liikkeisiin, katolisuuteen, islamiin, ortodoksiseen kirkkoon jne.

Sillä KOB leviää väkijoukko-”elitistisessä” yhteiskunnassa, jossa on paljon psyykkisen trotskismien kantajia (sekä aktiivisen että olosuhteista aktivoituvan), niin psyykkinen trotskismi tunkeutuu myös KOB:n kannattajien ympäristöön. Mutta psyykkisen trotskismien ilmentyminen KOB:n kannattajien ympäristössä, kuten käytäntö osoittaa voi johtaa biologisesti ennenaikaiseen kuolemaan, jos yksilön käyttäytyminen pysyy tietoisesti vakaana: tällainen on KOB:n itsepuolustuksen matriisi vääristymiltä.

- **Olosuhteissa, jossa on useita konseptioita, globalisaation tulevaisuudennäkymät** karakterisoituvat kaiken muun lisäksi globalisaatiokonseptioiden kamppailusta *ihmisten puolesta – jokaisen konseption kannattajan puolesta*. Sillä kaikki poikkeuksetta sekä kansalliset että

³² Yksi kirkkaimmista psyykkisen trotskismien kasvoista on paljastanut Boris Jeltsin: ks. hänen ja Aleksandr Zinovjevin keskustelu ranskalaisen tv-kanavan Antenne 2 ohjelmassa Apostrophe, № 709, 9. maaliskuuta 1990 (<http://www.ina.fr/video/CPB90002759/la-rencontre-eltsine-zinoviev-video.html> [ranskankielinen]; <http://zinoviev.info/wps/archives/136> [venäjänkielinen]) ja vertaa hänen ilmoituksia 90-luvun tapahtumiin, jolloin hän oli valtionpäämiehenä.

Muun muassa, Boris Jeltsinin tämän haastattelun lausunnoista päätellen (kannanotto siihen, että hän ei halua korvata Mihail Gorbatšovia Neuvostoliiton presidentin asemassa, selityksin, että “tulevaisuus on Venäjän kanssa”) voidaan ymmärtää, että jo silloin hän toimi tietoisesti Neuvostoliiton hajoamisen eteen. Mutta ei Neuvostoliitossa eikä entisen Neuvostoliiton Venäjällä ole koskaan näytetty televisiossa tätä haastattelua.

Median mukaan tämän “duellin” jälkeen Aleksandr Zinovjevin kanssa, Boris Jeltsin kieltäytyi lopullisesti julkisista keskusteluista. Mutta Aleksandr Zinovjev myöskään ollut huipulla, koska ei nähnyt läpi Boris Jeltsinin roistomaista luonnetta ja kuvaili “perestroikan” sekä Neuvostoliiton poliittisia tulevaisuudennäkymiä. Nämä erottuivat huomattavasti Boris Jeltsinin ja häntä manipuloivan ryhmän toimenpiteistä. Mistä syystä tämä keskustelu on nimetty “duelliksi”, ei tiedetä, sillä jokainen osallistuja kertoi omia ajatuksia, ei käsitellyt vastustajan näkemyksiä ja ei yrittänyt joko kehittää eikä kiistää niitä eikä osoittaa niiden epäjohtonmukaisuuteen.

³³ Muun muassa, Venäjän islamilaisen komitean puheenjohtaja Geidar Dzhemal hyväksyy puheissaan jatkuvasti Lev Trotskia.

³⁴ Oletuksena yleisessä merkityksessä tarkoitetaan tietoa, jota ei ole ilmoitettu, mutta ilman erillistä ilmoitusta oletetaan sen läsnäolo ja joka täydentää lausuntoja. Oletus voi olla ristiriidassa lausuman kanssa.

³⁵ Yhdysvalloissa monella poliittisen tahon edustajalla on trotskilainen menneisyys (ks. esimerkiksi http://neofit.narod.ru/doktrina/neokon_usa_genisareckaja.html [venäjänkielinen]; <http://www.anti-glob.ru/mnen/neotr.htm> [venäjänkielinen] tms).

uskunnoista johtuvat kulttuurit ovat väkijoukko-”elitistisiä” ja KOB leviää yhteiskunnassa, joka jatkaa lakkaamatta väkijoukko-”elitismää”³⁶, niin:

- Kaikki historiallisesti kehittyneet yhteiskunnat tuottavat psyykkistä trotskismia.
- Lähinnä psyykkisten trotskilaisten pyrkimyksen vuoksi poliittiseen johtajuuteen jokaisen konseptin lipun alla – psyykkinen trotskismi sosiaalisena ilmiönä globalisaatiokonseptioiden kamppailussa ihmisten puolesta tulee kamppailemaan itsensä kanssa globaalissa, kansan ja seurakuntien mittasuhteissa täydelliseen itsensä hävittämiseen tulevasta ihmiskunnan kulttuurista.
- Psyykkinen trotskismi sosiaalisena ilmiönä on sisäisesti konfliktinen sekä sosiaalisen käyttäytymisen algoritmiikan konfliktin näkökulmasta, joka ohjelmoituu sen ideologisten kuorten ja sille tottelevien perusteella, että johtajien ja heidän korporaatioiden³⁷ konfliktin näkökulmasta, mikä johtuu yhteiskunnassa vallitsevan ideologian valinnasta, jonka avulla he voivat johtaa³⁸. Psyykkisen trotskismin kantajat eivät aavista psyykkisen trotskismin olemassaolosta: yksilön psykologisen maailmankatsomuksen, intellektuaalisen toiminnan ja tietyn kaiken sallivuuden etiikan takia, mikä on tyypillistä demoneille ja bioroboteille, jotka eivät kykene poistumaan ohjelmasta ominvoimin. Nykyisissä kulttuureissa henkilön luonteenpiirteenä ja sosiaalisena ilmiönä (joita poikkeuksetta tuottaa väkijoukko-”elitismi”) se tiedostetaan ainoastaan KOB:ssa. Tämän takia psyykkisen trotskismin konflikti globaalisenä sosiaalisena ilmiönä ymmärretään KOB:n maailmankäsityksen ulkopuolella (kuten se oli 1900-luvun loppuun) vain ideologioiden ja poliittisten johtajien (ja niiden yritysten) konfliktina. Nämä ilmentävät kaikkia *ideologioita – globalisaation eri projekteja*.

Kaiken lisäksi vielä yksi psyykkisen trotskismin sisäisen konfliktisuuden näkökohta ilmenee ideologiassa (teoriassa) oletuksena olevasta tiedosta, joka on ristiriidassa julistuksien kanssa ja jolla on käytännössä tärkeämpi asema ideologian (sosiologian teorian) täytöntöönpanon algoritmiikassa. Jos teoriassa (ideologiassa) oletukset voidaan paljastaa julistusten mukaan, ja periaate “käytäntö on totuuden kriteeri” osoittaa todeksi järjestelmää “julistukset + oletukset”, niin psyykkinen trotskismi ilmenee korvaamalla dialektiikkaa “pirun logiikalla” tai minkäänlaisen logiikan puutteen vuoksi tuo esiin ideologiassa (sosiologian teoriassa) alun perin olevia oletuksia, jotka eivät ole yhteensopivia sen julistusten kanssa ja tämän jälkeen tuo esiin tuomansa oletukset mukamas vaihtoehdottomana johtopäätöksenä julistuksista, jotka ovat alun perin ideologiassa (sosiologian teoriassa) tai jossain muussa lähteessä³⁹.

- Globalisaatio on pohjimmiltaan sellainen, että jos sitä tutkitaan “pelinä”, niin siinä voi olla vain yksi voittaja. Itse voittaja voi kuitenkin muuttua paljon “pelin” aikana kieltäytymällä jostain alun perin

³⁶ Ks. SNTL SP:n kirjaa *Sosiologian perusteet. Osa 3*.

³⁷ Liberalismille on ominaista manipuloida poliittisesti väkijoukkoa joukkueen ja korporaation voimin, mutta ei henkilökohtaisesti johtajan asemassa, jolloin varjossa oleva joukkue manipuloi johtajaa.

³⁸ Ks. SNTL SP:n kirjaa *Korporatismien ideoiden varjosta Jumalan maanpäälliseen valtakuntaan sobornostissa (2003)*.

³⁹ Tässä mielessä marxismi on alun perin opetus, jolle on ominaista psyykkinen trotskismi. Marxilaisten trotskilaisten valitukset Staliniin liittyvät Stalinin harjoittamaan politiikkaan, jossa hän korjasi marxismin oletuksia bolševismin lausunnoilla, täten tekemällä julkisiksi bolševismin oletuksia.

luonteenomaiselta ja hankkimalla ennen epätyypillisiä ominaisuuksia, mukaan lukien integroimalla joitakin ominaisuuksia voitetuista vastustajista – globalisaatiokonseptioista⁴⁰.

- Avain voittoon on voittaja-konseption elinkelpoisuuden ylivoimaisuus verrattuna vastustaja-konseptioihin eli sen informaatio ja algoritmiikka -laitteiston vakauden ylivoimaisuus. Tämä voidaan saavuttaa ainoastaan hylkäämällä konseptioita, jotka ovat ristiriidassa ihmisen kehittymisen potentiaalin kanssa *Jumalan Kaitsemuksessa* (tämä on tärkein ylivoimaisuuden tekijä), kehittämällä omaa maailmanymmärrystä sekä laajentamalla sitä että hylkäämällä menneisyyden virheitä, mukaan lukien sitoutumista suoranaiseen valheeseen. Kumpikin (maailmanymmärryksen laajentaminen ja puutteista vapautuminen):

- On joko mahdotonta, jos psyykinen trotskilainen väittää kivenkovaan jatkuvasti, että hän on aina oikeassa, minkä seurauksena muiden mielipiteet (jotka ovat hänen maailmanymmärryksen ulkopuolella tai kiistävät ja luokittelevat hänen mielipiteitä puutteellisiksi) ovat selvästi absurdeja.
- Pakottaa tunnustamaan trotskilaisen oman ymmärryksen rajallisuuden ja identifioida puutteita informaatio ja algoritmiikka -järjestelmässä – psyykessä.

Sitoutuminen ensimmäiseen johtaa tilanteisiin, joissa trotskilaisen psyyken kantajat kärsivät pieniä tai suuria vahinkoja (jopa yksittäinen tai massakuolema, riippuen tilanteesta). Vahingot johtuvat heidän omista virheistään ja muiden paremmasta elinkelpoisuudesta, sillä konseptiot, joita he tukevat ovat paremmassa sovussa Kaitsemuksen kanssa ja siksi käyttökelpoisempia.

Jälkimmäisen vaihtoehdon kanssa suostuminen johtaa yksilön psyyken vapautumiseen psyykkisestä trotskismista ja luo edellytyksiä vapauden saavuttamiseen eli vapautumiseen: 1) psyykkisen trotskismien eri ideologisten kuorten vallan alta ja 2) demonien sekä biorobottien kaiken sallivuus -etiikasta⁴¹.

Yleistyneiden ohjausvälineiden ensimmäisen prioriteetin problematiikan ymmärrys, kognitiivisen ja luovan metodologian hyödyntäminen ja kehittäminen sekä sen realisointi omassa kognitiivisessa taidossa ja luovuudessa estää ensimmäisen ilmentymistä ja *stimuloi toista*.

Henkilökohtaisen kehityksen seurauksena, jälkimmäinen saa tiettyssä vaiheessa ilmaisunsa Kaitsemuksen kanssa sovussa olevan konseptuaalivallan hankkimisessa. Tämä voi tapahtua kaikkien kansallisten kulttuurien sekä uskonnosta määräytyvien kulttuurien sisällä, ohjaten jokaista näistä vapautumiseen omilta virheiltä ja ulkopuolelta tietoisesti tuoduilta harhaluuloilta. Ja tämä puolestaan tarjoaa edellytyksiä ja luo suuntauksia kohti historiallisesti eri kulttuurien ja

⁴⁰ TV-sarja *Highlander: The Series*, joka kertoo Duncan MacLeodista, on vertauskuvallisesti tästä, vaikka onkin paikoin väärässä, koska tekijät ovat vakuuttuneita väkijoukko-”elitismien” vaihtoehdottomuudesta avaruuden mittakaavassa (ts. joka ulottuu maapallon ulkopuolelle).

⁴¹ Anatolij Wasserman (suosittu toimittaja, poliittinen analyytikko ja selostaja Venäjällä) on tällä polulla, jos arvostellaan häntä hänen muistojen perusteella. Hän ei ole vielä täysin vapautunut psyykkisestä trotskismista (muun muassa hän kutsuu itseään marxilaiseksi, jolloin marxismi on alunperin psyykkisen trotskismien ilmaisua, sillä se syrjäyttää hyviä alkeita), koska hän ei ole vielä täysin ymmärtänyt psyykkisen trotskismia sosiaalisena ja yksilön psyyken ilmiönä: http://www.odnako.org/blogs/show_20233/ (artikkeli *Kaikki ja heti. Trotskilaiset vaihtavat väriä, mutta pysyvät silti samana*).

alakulttuurien lähestymiselle ja yhdistymiselle moraalien, etiikan ja maailmanymmärryksen näkökohdasta. Kulttuurien omaperäisyys, mikä määräytyy fyysisillä sekä maantieteellisillä tekijöillä ja historiallisesti kehittyneillä ominaisuuksilla ja mikä ei ole ristiriidassa Kaitselmuksen kanssa, säilyy ja kehittyy sillä alueella.

- Kuitenkin kuvattu on kohtuutonta raamatullisen projektin omistajien kannalta. Heidän moraali ja etiikka sallii myös sellaisen ongelman ratkaisun, kuten globaalin sivilisaation palautus kehityksen matriisissa historialliseen menneisyyteen, jopa kivikauteen. Fantasian tarkoituksena, joka on syrjäyttänyt tieteisfiktion, joka on suunnattu kehittämään sivilisaatiota ja täten ohjelmoi sellaista tulevaisuutta, on palauttaa sivilisaatio menneisyyteen, jotta väkijoukko-”elitistinen” globalisaatio voitaisiin yrittää suorittaa loppuun seuraavassa vaihtoehdossa ja tehdä mahdottomaksi ihmiskunnan pääseminen Ihmisyyteen.

Tämä versio voisi mahdollisesti toteutua vain Hierarkkisesti Korkeimman Kattavan Johdon päästöoikeuksien määrin siinä tapauksessa, jos ihmiset eivät vastustaisi sitä. **Mutta se ei voi toteutua, kunnes ainakin yhden alueellisen sivilisaation geneettinen ydin on elossa ja toimii globalisaation saavuttamiseen, joka on sovussa Kaitselmuksen kanssa, minkä ansiosta saa suoraa ja epäsuoraa tukea toiminnalleen Jumalalta.**

SNTL:n Sisäinen Prediktori
15. maaliskuu – 1. huhtikuu 2013